

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Gervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iulia Readnov,
reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Readnov
împotriva lui Roman Rusu, intervenient accesoriu, notarul public Oxana Chiciuc
privind declararea nulității testamentului,

și cererea reconvențională depusă de Roman Rusu împotriva Iuliei Readnov
privind constatarea faptului acceptării succesiunii,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 17 iulie 2015, Iulia Readnov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Roman Rusu privind declararea nulității testamentului nr. 6690 din 14
iulie 2014 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, la 14 iulie
2014, tatăl său Readnov Valeri, decedat la XXX, a întocmit testamentul nr. 6690 prin
care a testat lui Rusu Roman toată averea sa, XXX, care aparținea cu drept de
proprietate bunicii sale, Russu Antonina. Readnov Valeri a decedat peste patru zile
după întocmirea testamentului.

A susținut că, testamentul a fost întocmit la domiciliul lui Rusu Roman, situat în
XXX, prin diferite mijloace dolosive, iar defunctul la momentul întocmirii nu avea
discernământ, așa cum suferea de XXX și în ultima perioadă din viață i se
administrau preparate medicale pentru al lipsi de suferințe precum, carbamazepina,
amitriptilina și sumatripanul.

Mai mult, a indicat că, testatorul a testat o avere care nu-i aparținea la data
întocmirii testamentului și care nu i-a aparținut nici la data decesului, fapt confirmat
prin certificatul din registrul bunurilor imobile. Readnov Valeri, fiul bunicii
reclamantei, nu a acceptat moștenirea după decesul mamei sale Russu Antonina
produs la XXX.

Consideră că notarul public, Chiciuc Oxana nu a evaluat corect prezența discernământul testatorului, așa cum după 4 zile de la întocmirea acestuia, ultimul a decedat.

Prin încheierea din 19 august 2015 a Judecătorei Cahul a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, notarul public, Chiciuc Oxana (f.d.20- 21, vol.I).

În procesul judecării pricinii, la 12 noiembrie 2015 Rusu Roman a depus cerere reconvențională împotriva lui Readnov Iulia, solicitând, constatarea faptului acceptării succesiunii de către Readnov Valeri a masei succesoriale rămasă după decesul mamei sale Russu Antonina, formată din bunul imobil XXX.

În motivarea cererii a invocat că, la data de XXX a decedat Antonina Russu, fapt confirmat prin certificatul de deces. Russu Antonina nu a întocmit testamente, fapt confirmat prin informația din Registrul dosarelor succesoriale și a testamentelor prezentată de notar.

A menționat că, unicul moștenitor legal din clasa I după decesul bunicii a fost fiul defunctei Readnov Valeri, fapt confirmat prin certificatul de naștere a lui Readnov Valeri, cât și prin certificatul de căsătorie a Antoninei Russu.

A indicat că Readnov Valeri a acceptat de facto moștenirea după decesul mamei sale și a administrat-o până la decesul acestuia. Masa succesorală constă din XXX, iar dreptul de proprietate a Antoninei Russu este confirmat prin informația prezentată de Oficiul Cadastral, cât și copia dosarului cadastral.

Readnov Valeri nu s-a adresat biroului notarial în termenul opțiunii succesoriale de 6 luni pentru a accepta moștenirea, fapt ce rezultă din informația notarului privind lipsa unui dosar succesoral însă, a intrat în posesia averii succesoriale, a trăit în apartamentul dat până și după decesul mamei sale Russu Antonina, a achitat taxele locale, facturile la serviciile comunale.

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Readnov împotriva lui Roman Rusu, intervenient accesoriu, notarul public Oxana Chiciuc privind declararea nulității testamentului, ca fiind neîntemeiată.

S-a admis cererea reconvențională depusă de Roman Rusu împotriva Iuliei Readnov privind constatarea faptului acceptării succesiunii.

S-a constatat faptul acceptării succesiunii de către Valeri Readnov după decesul mamei sale Antonina Russu.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de avocatul Vladimir Chironachi în interesele apelantei Iulia Readnov și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

Prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi.

S-a casat decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Cahul și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de avocatul Vladimir Chironachi în interesele apelantei Iulia Readnov și s-a menținut hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea pricinii, a aplicat corect normele de drept material și a respectat normele de drept procedural la judecarea pricinii.

Instanța de fond a determinat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, a apreciat probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, corect a aplicat normele de drept material.

În acest sens, Colegiul judiciar a stabilit că atât în instanța de apel, cât și în instanța de fond, cu certitudine s-a constatat că, la data de 14 iulie 2014, Readnov Valeri a întocmit testamentul nr. 6690 prin care a testat lui Rusu Roman XXX. Defunctul a decedat la data de XXX peste patru zile după întocmirea testamentului.

Cu referință la argumentul apelantului că, Readnov Valeriu la data întocmirii testamentului 14 iulie 2014 nu dispunea de discernământ din motiv că suferea de boală incurabilă, făcând trimitere la declarațiile martorilor și concluziile experților, Colegiul judiciar l-a respins ca neîntemeiat, din următoarele considerente.

Analizând declarațiile martorilor date în ședința instanței de fond, Colegiul judiciar a reținut că, notarul public, Chiciuc Oxana a declarat că „până la autentificarea testamentului a discutat cu testatorul și nu i-a trezit nici un fel de dubiu, ...avea un comportament normal”.

Potrivit declarațiilor martorului Pavlova Irina, aceasta a declarat că „în luna iunie-iulie Readnov Valeri avea o stare adecvată, vorbea normal, înțelegea tot și răspundea la întrebări, analiza comportamentul oamenilor. Personal i-a pus injecții defunctului, vitamine și calmante pentru a nu avea dureri de cap. Readnov Valeri înțelegea ce se petrece în jur”.

Martorul Bodlev Elena, medic de familie, în ședința de judecată a confirmat faptul că, pacientul înțelegea întrebările, numai că se ținea mereu de cap, având dureri insuportabile”.

Medicul oncolog Oazibar Valena, a menționat că „Readnov Valeriu avea un tratament simptomatic, însă preparatele nu puteau să afecteze gândirea pacientului, iar chimioterapia la fel nu influențează gândirea. A fost prescris tratamentul pentru a diminua durerile de cap, prin micșorarea presiunii asupra creierului, prevenirea sindromului de convulsie, efect de calmant, care nu puteau influența discernământul pacientului”.

Doar felcerul dispecer al AMV, Șeremet Corina, care este mătușa reclamantei Iulia Readnov, a declarat că „Readnov Valeri nu putea răspunde la întrebările adresate precum numele, prenumele, data, luna anul nașterii, datele de anchetă, fiind stabilite din cuvintele concubinei. Starea pacientului nu era adecvată”.

Astfel, Colegiul judiciar a apreciat critic, declarațiile martorului Șeremet Corina, or, aceste declarații nu coroborează cu celelalte probe din dosar, fiind unicul martor care a dat asemenea declarații.

Mai mult, declarațiile martorului Șeremet Corina sunt combătute prin declarațiile notarului public, Chiciuc Oxana, medicul oncolog Gazibar Valeria, medicul de familie Bodlev Elena, care au relatat cu certitudine starea psihică, comportamentul lui Readnov Valeri la ziua întocmirii testamentului, posibilitatea acestuia de a-și manifesta voința la încheierea actelor juridice.

Astfel, instanța de apel a dat credibilitate medicului oncolog Gazibar Valeria, medicului de familie Bodlev Elena care dețin cunoștințe speciale și de calificare înaltă în domeniu, mai mult că apelanta nu a prezentat contra probe care ar combate declarațiile acestora.

Referitor la alegația apelantului că, la data întocmirii testamentului din 14 iulie

2014 Readnov Valeri nu era proprietarul bunului testat, motiv din care consideră această clauză testamentară ca fiind lovită de nulitate conform prevederilor art. 1470 Cod civil, Colegiul judiciar a respins-o ca neîntemeiată or, potrivit art. 1445 Cod civil testatorul poate prevedea în testament o anumită avere pe care încă nu o stăpânea la momentul întocmirii testamentului, dar care, la deschiderea succesiunii, trebuie să fie în proprietatea sa.

Colegiul judiciar a menționat că, instanța de fond corect a constatat și pus la baza respingerii acestui argument, faptul că la ziua semnării testamentului, Readnov Valeri, locuia în imobilul mamei sale decedate Russu Antonina, achita impozitele și serviciile comunale, respectiv acționa ca un moștenitor legal care a intrat de facto în administrarea patrimoniului succesoral, motiv din care s-a considerat proprietarul bunului imobil.

Faptul că Readnov Valeri nu a reușit să înregistreze moștenirea legală după decesul mamei sale în timpul vieții, nu-l decade de dreptul la moștenire, în situația în care este unicul moștenitor legal și de către Russu Antonina nu a fost lăsat un testament.

Colegiul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat faptul că Readnov Valeri a intrat de facto în posesiunea masei succesoriale, prin administrarea patrimoniului succesoral, achitarea taxelor și serviciilor comunale, fiind dovedită voința ultimului de a primi moștenirea și respectiv de a deveni în viitor proprietarul bunului moștenit.

Instanța de apel a reținut că, prin intrarea în posesiune de fapt se înțelege administrarea, asigurarea, exercitarea folosinței asupra bunurilor succesoriale, perceperea chiriei de la locatarii care locuiesc în casa defunctului, achitarea cheltuielilor comunale aferente imobilului din masa succesorală, plata impozitelor și alte acte ce demonstrează intenția moștenitorului de a accepta moștenirea.

În temeiul art. 1500 alin. (1) Cod civil, în cazul succesiunii legale, moștenitori cu drept de cotă egală sânt: a) de clasa I - descendenții (fii și fiicele celui ce a lăsat moștenirea, la fel și cei născuți vii după decesul lui, precum și cei înfiați), soțul supraviețuitor și ascendenții privilegiați (părinții, înfietorii) celui ce a lăsat moștenirea.

Astfel, Readnov Valeri, fiind fiul defunctei Russu Antonina și moștenitor legal de gr.I al acesteia, a acceptat de facto moștenirea rămasă după decesul acesteia, prin intrarea în posesia patrimoniului succesoral.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului că, Rusu Roman nu are vocație succesorală pentru acceptarea succesiunii defunctei Russu Antonina, invocând că acest fapt nu dă posibilitate acestuia de a participa la partajul averii succesoriale or, Rusu Roman a exercitat doar dreptul de a obține constatarea judecătorească a faptului acceptării succesiunii de către Readnov Valeri după decesul mamei sale Russu Antonina.

La 23 iulie 2019 Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea deciziei recurate, casarea hotărârii din 28 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cu emiterea pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral și respinsă acțiunea reconvențională.

În motivarea recursului a indicat că testatorul, poate dispune pentru cauză de moarte, prin testament doar de bunurile sale. Testamentul sau dispoziția testamentară prin care testatorul testează bunurile ce aparțin altei persoane este nul,

deoarece în acest caz se prezumă că testatorul a fost în eroare asupra obiectului actului juridic, crezând că este proprietarul bunului testat.

Mai mult, fiind întocmit un testament autentic, consideră că inclusiv și notarul urma să facă atât individualizarea bunului, cât și să verifice dacă testatorul este proprietarul bunului testat.

A indicat că toate aceste circumstanțe, induc prezumția relei voințe a participanților în cadrul acestui raport juridic, care este unul meschin și care nu relevă voința defunctului Readnov Valerii, decedat în trei zile de la întocmirea testamentului contestat. Mai mult, clauza testamentară prevede expres - „Din patrimoniu - XXX, care la data decesului meu îmi va aparține”. La data decesului însă proprietar al acestui apartament este o altă persoană și nu testatorul Readnov Valerii. Gratificarea astfel era posibilă doar în cazul în care, bunul imobil aparținea cu drept de proprietate defunctului, neînregistrarea, neperfectarea actelor de proprietate poate fi calificată ca o nedorință a testatorului de a transmite acel bun în temeiul clauzei testamentare, fapt care nu a fost reținut de instanța de fond, cât și de cea de apel. Transmiterea în baza testamentului era posibilă doar în cazul în care Readnov Valeriu era proprietar al bunului testat.

Datorită faptului că la data întocmirii testamentului (14.07.2014) Readnov Valerii nu era proprietar al bunului testat, consideră această clauză testamentară ca fiind lovită de nulitate conform art. 1470 Cod civil.

A menționat că 4 zile înainte de deces, XXX afecta direct discernământul lui Readnov Valeriu. Mai mult, inclusiv și în concluzia din raportul de expertiză din data de 21.09.2017, se menționează că în majoritatea cazurilor XXX afectează discernământul persoanei fizice. Această concluzie nu este contrazisă nici de cel de al doilea raport de expertiză din data de 09.02.2017. Datorită lipsei de probe suplimentare expertii sunt în imposibilitate să se expună asupra existenței sau nu a discernământului la momentul întocmirii testamentului. Inclusiv raportul de expertiză din 09.02.2017 prevede expres că „Materialele dosarului civil și actele medicale anexate nu conțin că în perioada semnării testamentului și pînă la deces Readnov Valeriu ar fi avut careva dereglări psihice”. Astfel imposibilitatea de a stabili dacă Readnov Valeriu conștientiza efectele actului juridic întocmit nu poate fi stabilită datorită lipsei de probe suplimentare.

Totuși consideră că la data întocmirii testamentului 14.07.2014 Readnov Valeriu nu dispunea de discernământ făcând trimitere la declarațiile martorilor și concluziile expertilor.

A indicat că la momentul întocmirii testamentului din 14.07.2017 Readnov Valeri suferea de cancer pulmonar cu multiple metastaze în ficat și creier, însă în dosarul civil și documentația medicală prezentată nu erau prezentate date concludente referitor la starea lui psihică la data semnării testamentului, de aceea expertii judiciari erau în imposibilitate de a se pronunța asupra discernământului lui Readnov Valeri la data de 14.07.2014.

S-a indicat că în fișele medicale prezentate nu sunt date dacă Readnov Valeri a utilizat preparate medicamentoase care ar fi influențat asupra conștientizării și dirijării acțiunilor sale în perioada întocmirii testamentului din 14.07.2014. Ulterior, având în vedere că conform fișei medicale a decedatului Readnov Valeri suferea de cancer pulmonar cu multiple metastaze în ficat și creier și în baza documentelor prezentate după decesul persoanei, pentru constatarea stării psihice a

defunctului la momentul întocmirii testamentului, instanța a dispus efectuarea încă a unei expertize.

Astfel, conform raportului de expertiză judiciară nr. 460 din 09.02.2018 în concluzie expertii au indicat că în perioada întocmirii testamentului din 14.07.2014 Readnov Valeri suferea de XXX, dar nu prezenta careva dereglări psihice, nu suferea de careva maladie psihică cronică, deci în perioada semnării testamentului din 14.07.2014 Readnov Valeri putea acționa cu discernământ.

Materialele dosarului civil și actele medicale anexate nu conțin date că în perioada 15.07.2014-18.07.2014 (până la deces - XXX) Readnov Valeri ar fi avut careva dereglări psihice. La baza respingerii acțiunii inițiale privind declararea nulității testamentului nr. 6690 din 14 iulie 2014, instanțele au pus concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 460 din 09 februarie 2018. Raportul de expertiză judiciară nr. 460 din 09 februarie 2018 nu poate fi considerat drept probă exclusivă care ar justifica cu desăvârșire circumstanțele invocate în favoarea respingerii acțiunii.

Prin concluziile din raport nu este stabilită realitatea stării de discernământ al testatorului la momentul întocmirii și semnării testamentului. Aceasta deoarece ambele expertize au fost efectuate de aceiași experți, având aceleași obiective, lista materialelor și obiectelor prezentate spre expertizare fiind aceeași: materialele dosarului civil nr. 2-803/15, documentația medicală pe numele lui Readnov Valeri: fișa medicală a bolnavului de ambulatoriu nr. 025/e pe numele lui Readnov Valeri, fișa medicală de staționar nr. 13445/1761 din cadrul IMPS Institutul Oncologic, însă cu concluzii modificate.

A susținut că Curtea de Apel și-a întemeiat concluziile pe o opinie a acelorași experți, având la baza aceleași documente, dar cu concluzii opuse și neconvingătoare.

A indicat că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 1516 Cod civil. Nulitatea clauzei testamentare prin care testatorul testează XXX, are drept efect pierderea vocației succesorală testamentare a pîrîtului Rusu Roman. Din aceste considerente cererea reconvențională urmează să fie respinsă, din motive că Rusu Roman nu dispune de vocație succesorală de a culege patrimoniul succesoral al defunctei Russu Antonina.

Actele prevăzute la art. 1516 Cod civil, privind acceptarea succesiunii, au un caracter individual „intuitu personae” ceia ce incubă posibilitatea exclusivă doar a lui Readnov Valeriu, de a accepta succesiunea în urma decesului mamei sale. Această condiție este stipulată și în testamentul contestat și anume - „care la data decesului meu îmi va aparține”. Neexercitarea actelor privind dobândirea dreptului de proprietate, care au un caracter personal, urmează să fie interpretate ca o neconcordanță a dispoziției testamentare prevăzute la punctul 1 din testament. Acceptarea patrimoniului succesoral în temeiul art. 1516 Cod civil putea fi realizată doar de către cel care are vocație succesorală la acel moment și anume Readnov Valerii, mai mult ca atât acesta urma să aibă și capacitate succesorală pentru a exercita actele prevăzute de art. 1516 Cod civil, adică trebuia să fie în viață. Constatarea acestui fapt, după decesul beneficiarului, nu poate fi realizată de către terțe persoane în temeiul caracterului personal al acestuia.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Cahul a fost expedită pentru cunoștință participanților la proces la 02 iulie 2019

(f.d. 231, vol.II). Astfel, recursul declarat la 23 iulie 2019 de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs

se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iulia Readnov, reprezentată de avocatul Vladimir Chironachi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh